VINTERNUMMER • ÅRGÅNG 82 • NR 4
Berga i DECEMBER 2022

Borg-Skum

Kamratföreningen Vapenbrödernas tidskrift

VAPENBRÖDERNA ÄR
STOCKHOLMS AMFIBIEREGEMENTES KAMRATFÖRENING

Foto: Ditte Boysen Ruge/Försvarsmakten

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

AV: HANS GRANLUND

SYSTRAR OCH BRÖDER

Allt detta sagt är det kanske viktigare än på mycket länge att minnas var vi kommer ifrån och vad vi står för. Detta påminns vi enklast om när vi möts. Antingen i person eller i vår eminenta tidning Borg-Skum som under året har påbörjat en försiktig utveckling tillsammans med regementet för att återigen bli mer av en ”förbandstidning”, en tidning som har plats både för vår historia, det som pågår vid regementet och det som möjligen komma skall.

Föreningen har börjat genomföra verksamhet som innan coronan. Först ut var den senaste av de nu traditionella KA-kamratföringarnas gemensamma återträffar. I år mycket uppskattat och med gott deltagande från samtliga fem föreningar genomfördes den vid det återetablerade Älvsborgs Amfibieregemente. Kudos till alla de som stod för planering och genomförande i Göteborg och ett särskilt tack till allas våran Ecka och H-C som stod för reseledarskap och transporter.

I slutet av sommaren genomförde vapenbröderna tillsammans med regementet den sedvanliga informationsresan för det nyanställda befälet. I år gick resan till norra delen av skärgården och bidrog som alltid till kunskap om vår historia och om vårt ursprung samt berikande av den allmänna terrängkunskapen hos våra nya kamrater. Ni är alla efterlängtade, behövda och välkomna!

Under hösten har också vårt traditionella höstmöte med tillhörande middag samt en pubafton genomförts. Självklart kommer vi att även fortsättningsvis att genomföra både vår- och höstmöte med middag i kamratkretsen, men även pubaftonen har kommit för att stanna. Även här tror vi att vi kommer att genomföra en på våren och en på hösten. De planeras att även fortsättningsvis genomföras på Försvarshögskolan vars mäss så påpassligt är inredd med möbler och konst från Grenadjärsmässen på Rindö. Vårt tidigare hem. Den senaste puben bjöd också på uppdatering från både Amf 1 och Amf 4 samt en redovisning av krigsförbandet. Det senare kommer att vara ett stort steg likt som när dagens amfibietalajoner infördes under åttiotalet. Även framtida pubtillfällen kommer att bjuda på aktuell och intressant information. Ni är alla välkomna med förslag.

Passar även här på att slå ett slag för nästa års KA-kamratföreningsträff som kommer att genomföras av kamraterna från KA5 på plats i Härnösand. En resa att se fram emot och som redan har givits ett datum att anteckna. Träffen är planerad till 25-27 augusti 2023. Jag ser fram emot att träffa så många som möjligt där!

2023 kommer att bli minst lika hektiskt som 2022, så även för föreningen. Utöver de tillfällen som redovisats ovan siktar vi också på en medemsutflykt till något objekt av allmänt intresse för kamraterna. Har ni förslag eller önskemål hör av er på enklaste sätt. Till nästa gång passar jag på att önska all en God jul och ett riktigt Gott Nytt År!

Foto: Ordförande, Hans Granlund

TACK FÖR I ÅR!

AV: VICTOR IHRE PERSSON

Det har nu gått ett år med en ny redaktion vid rodret. Förhoppningsvis har ni läsare upplevt innehållet i årets fyra nummer av Borg-Skum lika intressanta som vi gjort när vi planerat och arbetat tillsammans.

Vår ambition har varit att få till en bra mix av innehåll som speglar såväl föreningens verksamhet som förbandets. Något vi, helt och hållet tack vare er, tycker oss ha gjort. Ert stöd har varit ovärderligt och underlättat vårt jobb med tidningen avsevärt.

I egenskap av redaktör vill jag därför, när vi nu sätter punkt för 2022 och riktar blicken mot nästa år, passa på att rikta ett stort tack till alla som bidragit med tankar, idéer, text och bilder. Till mina kollegor i redaktionsgruppen och alla er andra som ställt upp när vi frågat om hjälp. Resultatet som uppstår när man arbetar tillsammans som ett lag återspeglas väl i tidningen tycker jag. Innehållet blir mer levande och i sin tur roligare att läsa. *Tack för det!*

Nu ställer vi i redaktionen in siktet på 2023. Tankarna och idéerna är redan många och förhoppningsvis vill ni hjälpa oss att generera fler. Den bästa medlemstidningen är den där medlemmarna själva är med och påverkar innehållet. Tveka därför inte att skicka in bilder, erättelser och reflektioner. Kom med önskemål. Det är också att bidra! Tillsammans är jag övertygad om att vi kan göra Borg-Skum ännu ett snäpp vassare under 2023.

God jul och gott nytt år

Victor Ihre Persson, redaktör

ÅK MOT SYD, NORD, ÖST ELLER VÄST,
VI KÖR TILL EN SKOLRESA ELLER FRÅN DIN FEST

Förutom att köra er dagligen i tjänsten så kör vi er gärna även privat efter era önskemål.

Boka din buss:
www.westinbuss.se
08-545 424 20

WESTIN BUSS

ISO 9001 BUREAU VERITAS Certification
ISO 14001 BUREAU VERITAS Certification

VAPENBRÖDERNA I VÄSTERLED – KA-HISTORIA OCH AMF-FÖRNYELSE

AV: JOHN HAGARD

Tillsammans med veteranföreningarna i Gotland, Karlskrona och Göteborg besökte ett fyrtiotal medlemmar i Vapenbröderna Amf 4 i Göteborg.

John Hagard

Vi var inalles c:a 130 deltagare som i varierande grad svarade för historien, för minnena från då vi var med. Dessa stimulerade oss äldre och gav yngre amfibiekårsanställda möjlighet att höra vad vi gjorde, hur vi såg på tingens ordning och ibland oordning då det begav sig. Historier och anekdoter, dråpliga minnen och inte minst hågkomster om de original vi mötte under vår tjänst i vapnet. Besök på Oscar II fort, på museet strax innanför samt på ett totalrenoverat Känsö gav färg och doft åt våra minnen.

Kanske gav vårt besök uppslag åt Amfibiekåren att bygga vidare på de traditioner vi skapade i Kustartilleriet så dess moderna arvtagare kan se framåt när de möter nutidens utmaningar, idag allvarligare än vi trodde bara för ett år sedan. Rysslands expansionssträvan har aldrig mattats utan är en ständigt verkande faktor för att tala Marx´ språk.

Expansionen på Ukrainas bekostnad är en indikation på att den ryska ledningen med *Vladimir Putin* i spetsen bara inväntar ett för Ryssland lägligt tillfälle att slå till mot vårt närområde, rentav mot vårt eget land.

Det är i detta spända säkerhetspolitiska läge försvaret rustas upp, också på Västkusten. *Chefen för Amf 4, Fredrik Herlitz* var stolt när han redogjorde för hur förbandet under överskådlig framtid kommer att växa i styrka. Han pekade också på att regementet hade varit en förutsättning för att Göteborgs hamn skall klassas som särskilt lämplig sedd i ett strategiskt perspektiv. När hamnen tillfrågats om hur långt det var till närmaste militära förband kunde den stolt svara *”400 meter”*. Amfibiesoldater såg vi inte många. Däremot båtar, fordon och containrar i mängd. När jag gick förbi det som 1964 var 4e batteriets kasern och där jag gjorde trupptjänst under *Claes Sprakarn* fick jag en pratstund med en ung soldat. Hon hade några månader kvar på sitt kontrakt och berättade att hon därefter skulle söka till officers-programmet. Jag stödde henne livligt och berättade hur mitt val att bli reservofficer på sin tid var ett lyckokast, inte minst för min karriär i det civila.

– ***Varför vill du gå vidare?*** *– Därför att här är det struktur och ordning, kamratskapet är gott och lärarna bryr sig.*
– Jag vill utbilda mig så att jag kan dra mitt strå till stacken för att Sverige skall kunna försvaras! Så skall det låta hos en ung blivande officer i amfibiekåren.

Kamratföreningen på Amf 4, vår värd har all heder av hur den månade om oss gäster: *Välorganiserad mottagning, rent och snyggt logi både på regementet och ute på Känsö, den forna karantänsanstalten som genomgått inget mindre än en metamorfos sedan jag var där år 1962.*

Skaldjursmiddagen var överdådig så som man bjuder i Feskeläget. Den som nästan bar oss alla på sina breda axlar var den legendariske *Anders Berntsson* som följde upp att planeringen fungerade i praktiken. Detta med ett med gott humör trots ibland tjôtigt upprepade frågor. För att inte tala om hans röst och häääliga göttebossska.

KA:s egen *Don Rickles (H-G Olsson)* framträdde underjublande bifall av middagsgästerna och han gav prov på hur sant Fritiof Nilsson Piratens credo är: *”En historia behöver inte vara sann, bara den är sannolik”. Leif ”Ecka” Erikssons* planering av resan var precis så professionell som han brukar skämma bort oss. Och *HC Strand* ställde upp gratis som chaufför. Han lotsade bussen ut ur Stockholm på ett sätt som liknade *Ingmar Stenmarks* dans mellan käpparna i slalombacken. Med millimetrar undvek *HC* skickligt att fälla telefonstolpar och utstickande backspeglar på andra tunga fordon. Hans lugn och djärva omkörningar var beundransvärda. Och för att citera *Torbjörn Ottosson ”solen lyser alltid på en kustartillerist”* och så var det under hela resan.

MED VAPENBRÖDERNA FRAMÅT OCH BAKÅT I HISTORIEN

AV: MATS ERICSON / Fd vpl sergeant KA, fd rektor FHS

I början av september var vi ett drygt 40-tal Vapenbröder som förväntansfullt åkte på kamratträff till det nyupprättade *regementet Amf 4* i Göteborg. Det blev en fantastisk resa både framåt och bakåt i historien. När vi anlände till regementet fick vi oss tilldelat sängkläder och anvisat de logement vi skulle sova i första natten. Bara en sån sak, att efter drygt 40 år få ligga på logement var en stor sak. När sängplatserna var funna och grejerna instuvade i skåp så var det dags för promenad runt på ett soligt regementsområde som både var bekant men också förändrat inte minst nere i hamnområdet som numera är ordentligt utbyggt. Det som kändes lite särskilt pirrande var att besöka kasernerna A1 och A2, tidigare KA:s befälsskola som så många plutonsbefälsvärnpliktiga och regementsofficersaspiranter stiftat bekantskap med genom åren. Det gav en alldeles speciell känsla att knyta an till den plats där jag som ung, 17-årig nyinryckt värnpliktig för 46 år sedan började min resa in i vuxenlivet.

Efter denna nostalgitripp i historien var det så småningom dags för lite samkväm i mässen och där välkomnades vi av regementschefen överste *Fredrik Herlitz* som blickade ut över gästerna från de olika kamratföreningarna och konstaterade att han nu såg stora delar av Kustartilleriets och Amfibiekårens historia livs levande framför sig. Han lämnade dock snabbt historien och förde oss in i framtiden genom att berätta om hur man nu tagit sig an uppgiften att på kort tid försöka bygga upp och bemanna regementet igen, något som ställer stora krav på ledning och personal men också på att det omgivande samhället stöttar. Det verkar finnas ett stort lokalt stöd för denna återetablering även om det kanske knorras en del kring att ibland bullrande övningsverksamhet nu riskerar störa den idyll som skärgården på västkusten är, inte minst på somrarna. Jag tror att vi alla gäster blev djupt imponerad av den föredragning vi fick av regementschefen, ett starkt bevis på att nya generationer nu kraftfullt kommer återta förmågan i vårt försvar.

Dagen därpå började med frukost i matsalen, också det en resa tillbaka i historien där jag själv påmindes om när jag under värnplikten som ingående i beredskapstroppen inte helt kurant och lite febrig blev kommenderad att hjälpa till i disken, det var lite av en pärs, inget latmansgöra. Därefter förflyttades vi gäster allt längre bak i historien genom att besöka de fortifikationsanläggningar som ligger i direkt anknytning till regementsområdet där vi fick ta del av hur man för drygt hundra år sedan tänkte sig att landets kust och Göteborgs hamninlopp skulle försvaras. Att då också få bekanta sig med två av de 15 cm pjäser som tidigare stått på Styrsö var kul för då kom minnet av en kall och vintrig kuppövning då jag som ung värnpliktig var satt att bevaka en av dessa pjäser.

Mats Ericson

På eftermiddagen dag 2 bar det ut i den vackra skärgården och till Känsö, som en gång i tiden tjänade som karantänsstation. I den varma sommarkvällen var vi flera Vapenbröder som tog tillfället i akt att ta ett dopp i det klara och varma vattnet. Det gällde bara att akta sig för brännmaneterna. Kvällen avrundades med en härlig festmiddag i fin gemenskap. Resan med Vapenbröderna gav oss alla också en bra möjlighet att få nya bekanta, äldre som yngre, men också tillsammans med gamla kollegor och kompisar utbyta historier om hur det var förr men även diskutera om vad som komma skall i de orostider som råder nu. De av oss som genom de olika kamratföreningarna fick möjlighet att med besöket på Amf 4 få göra en resa framåt och bakåt i historien är nog alla djupt imponerade av den gästfrihet och glädje som våra kamrater i Göteborg visade oss. Våra *vapenbröder HC Strand* som körde bussen och *Leif ”Ecka” Eriksson* som var reseledare bidrog också till en fantastisk resa och upplevelse, *stort TACK!*

RAPPORT FRÅN PUBAFTON 22 NOVEMBER

Vapenbröderna anordnade pubafton på FHS den 22 november. I samband med det hade *kn Petter Blandford* tagit initiativet att bjuda in några föredragshållare att tala om utveckling inom Marinen med fokus på Amfibie. Ordförande *öv Hans Granlund* öppnade pubaftonen med att hälsa samtliga välkomna och därefter introducerade föredragshållarna.

Först ut var *Mj Simon Swiecicki,* KFA Amfibie, som pratade om framtiden för Amfibieförband – vägen mot krigsorganisation 2030. *Simon* inledde med att beskriva historiken och det som ligger till grund för utvecklingen och förutsättningar. Begrepp som kombinerade vapen, strid med system i samverkan, autonomi och rörlighet nämndes och till det kopplades vad man ser för lösningar, tekniska såväl som taktiska. Intressant att se hur ny teknik verkligen skapar effekt i ett betydligt större geografiskt område än idag.

Efter årsskiftet går vi mot utveckling av två amfibiebataljoner, 2. Amfbat och 5. Amfbat. Det blir organisatoriska förändringar och ny materiel där flera system integreras med stridsbåten.

Marinen står också inför en omdaning av den marina logistikförsörjningen där planen är att det initialt ska produceras två stycken basbataljoner med uppgift att stödja amfibie- såväl som sjöstridsförbanden. C Amf 1 har till uppgift att producera 2. marina basbataljonen.

C Amf 1, *öv Adam Camél,* berättade om Stockholms amfibieregemente med fokus på utvecklingen av marin militärbas samt pågående och kommande produktionsuppdrag för att möta tillväxten. Militärbasen är en krigsorganisation men som till stora delar kommer vara verksamma i vardagen likt många andra förband i Marinen.C Amf 1 strävan är att omställningen från fredsdrift till krig ska kunna ske snabbt och rationellt vilket förutsätter att den organisation man går från är så lik den organisation man går in i. Det är planerat för tre marina militärbaser, en på ostkusten, en i syd och en på västkusten, med uppgifter att bland annat skapa förutsättningar för mobilisering, logistikförsörjning, bevakning, ledning och utbildning.

Övlt Johan Wallin, chef 5. Amfbat, berättade om etableringen av Göteborgs garnison, dess organisation samt utbildningsuppdrag. Det kan konstateras att det är full fart på Käringberget och har så varit sedan etableringen tog sin början. De är lite trångbodda men med flera platser i närområdet finns det goda förutsättningar att bidra till tillväxten i Marinen.

Johan informerade också om hur 5. Amfbat kommer att utvecklas de kommande åren. Det finns en hel del utmaningar inte minst vad gäller bemanning och infrastruktur. Planen är *”sportig”* om man så får säga. Men, andan är god och viljan är stark. Det ska också nämnas att samarbetet mellan Amf 1 och Amf 4 präglas av en gemensam syn på hur amfibiebataljonen ska utvecklas. Det är en förutsättningen att vi kan hjälpas åt och fördela utvecklingsuppgifterna mellan regementena.

Föredraget avslutades med en frågestund och inte helt oväntat kom frågan om bemanning och rekrytering upp. Det är en svår nöt att knäcka eftersom tillväxt kräver (mycket) personal men, det pågår rekrytering.

Efter att ordförande tackat föredragshållarna fortsatte pubaftonen med samtal utifrån olika tidshorisont: dåtid – det var bättre förr, nutid – vi har det väldigt bra och framtid – vi ser fram emot den med tillförsikt. Vissa saker går igen och en del drar nog vissa paralleller med utvecklingen av amfibiebataljonerna. Det är en spännande tid vi befinner oss i och det är mycket som händer. För att hålla oss uppdaterade kommer vi genomföra en pubafton under våren.

Välkommen då!

PUBAFTON & HÖSTMÖTET

BILD 1
Ordförande Hans Granlund i samband med välkomstanförande och presentation av föredragshållare.
Foto: Carl von Gerber

BILD 2
Delar av kvällens pub-besökare lyssnandes till föredragshållare i mässen på FHS.
Foto: Carl von Gerber

BILD 3
Ordföranden i samband med medaljering under höstmötet på Segelkronan.
Foto: Carl von Gerber

OCH HÖSTMÖTET 20 OKTOBER

Vapenbrödernas höstmöte genomfördes den 20 oktober ombord på *Segelkronan*. I inbjudan lockades det med en hemlig gäst som skulle hålla ett föredrag om något intressant. Traditionsenligt blev det silltallrik med snaps och sång till förrätt som följdes av ärtsoppa med varm punsch.

I sedvanlig ordning förrättades lotteri under ledning av *Staffan Vestin.*

I potten fanns det fina priser till dem som hade turen med sig. De flesta fick nöja sig med vad kvällen gav, och det var ett pris i sig. Men, några kunde lämna kvällen med lite mer än vad de kom med.

Den *”hemlige”* gästen var ingen mindre än *stf marinchef brigadgeneral Patrik Gardesten* som gav en inlevelsfull beskrivning av Marinen idag. Det är helt klart så att Marinen står inför tillväxt. Ambitionen är hög liksom tempot.

Genom ordförandens försorg förärades *Leif ”Ecka” Eriksson, Magnus de Jong* och *Bengt Persson* med Vapenbrödernas förtjänstmedalj i silver för sitt trogna arbete för föreningen och kamraterna. Vi framför vårt stora tack till dem för det de har gjort för föreningen och dess medlemmar.

NYA MEDLEMMAR

VI HÄLSAR DIG VÄLKOMMEN I KAMRATKRETSEN

Jens Aldenstam, Sollentuna
Petter Blandford, Älta
Peter Brynger, Dalarö
Gustav Christoffersson, Stockholm
Irene Clement, Vaxholm
Mikael Falkovén, Tyresö
Philip Lundell, Nacka
Lars Norvik, Kungsängen

C AMF1 HAR ORDET

Foto: Ditte Boysen Ruge/Försvarsmakten

VAPENBRÖDER!

Då var vi redan framme vid slutet av 2022 och julstöket står för dörren. För min del har jag snart gjort ett år som C Amf 1. Och vilket speciellt år det har varit. Under senhösten -21 genomförde Ryssland sin uppladdning mot Ukraina och krigsretoriken var ganska hård. Spekulationerna huruvida Ryssland skulle invadera Ukraina eller inte var i full gång. Jag trodde inte att Ryssland skulle inleda en fullskalig invasion, men när jag vaknade på morgonen den 24 februari insåg jag att jag hade haft fel. Även om *Försvarsmakten* och *Marinen* hade genomfört en del beredskapsanpassningar innan invasionen, så utgjorde krigsutbrottet starten för en hel del verksamhet som i mångt och mycket har färgat året. Det har framförallt handlat om utökad bevakning, åtgärder för att öka vår uthållighet både avseende förnödenheter som personal. Här har vi bland annat använt våra tidvis tjänstgörande soldater, T-soldater, till bevakning och båtbesättningar. Tjänstvilligheten bland våra T-soldater är väldigt hög och övriga Försvarsmakten är lite avundsjuka på oss i det avseendet, också.

Parallellt med våra beredskapsanpassningar så har den ordinarie verksamheten löpt på. Det är förutom vanlig drift av regementet framförallt värnpliktsutbildning och vidmakthållande av insatsförbandet 2. Amfbat. I år har vi dessutom varit ansvarig för insatsen *Mali 16* i Mali. De genomförde sin insatsutbildning under första halvåret för att rotera ner till Mali i månadsskiftet maj–juni. Förbandet har verkligen gjort väldigt bra ifrån sig och rönt en stor uppskattning för sina insatser och förbandsanda. Även om Mali 16 består av ett antal olika förband ur Försvarsmakten, som det alltid gör, så tycker jag att Amfibiekårsandan och vårt motto *Semper Opus Solve* verkligen har präglat förbandet och uppgiftens lösande. Bra gjort och välkomna hem. Ni är saknade på regementet.

De genomförda övningarna är i stort sett de vi brukar genomföra. Det är en mix av nationella och internationella övningar. De internationella övningarna har framförallt genomförts tillsammans med Finland och Nylands Brigad och den amerikanska marinkåren, USMC. Våra internationella övningar har rönt ett extra stort intresse i år, där bland annat NY Times besökte vår övning tillsammans med USMC. Det extra intresset är nog inte så konstigt med tanke på vår NATO-ansökan. I samband med vår och Finlands NATO-ansökan i mitten av maj så genomförde vi och Nylands Brigad en snabbt uppkommen skarpskjutning i den finländska skärgården. Vid det tillfället var det verkligen tydligt hur bra det är med ett stående förband.
Att vi skulle skicka in en NATO-ansökan under 2022 var för mig helt otänkbart på grund av den allmänna NATO-opinionen som fanns i Sverige innan 24 februari. Tänk vad fort gamla sanningar kan komma på skam. Nu hoppas jag att Ungern och Turkiet, som de två sista NATO-länderna, kommer att ge sitt godkännande i närtid. Vad en NATO-anslutning kommer att innebära för oss vet jag inte, men att det kommer att påverka oss på ett eller annat sätt är självklart.

Vad händer då 2023? Värnpliktsproduktionen fortsätter fram till midsommar bl.a. med befattningsutbildning, vinterutbildning och en FMÖ, Aurora 23. Aurora genomförs i månadsskiftet april–maj och där kommer både 2. och 5. Amfbat att delta och även Nylands Brigad. Utöver detta så kommer de sedvanliga inrycken under vecka 30 och 34. Nästa år kommer vi att utbilda tre olika värnpliktskategorier, det är amfibiesoldater, soldater till den 2. Marina basbataljonen och ett hundratal sjömän till 4. Sjöstridsflottiljen vilka genomför sin grundläggande militära utbildning vid regementet. 2. Marina basbataljonen är en maringemensam logistikbataljon som produktionsleds av Amf 1 och som sätts upp under de kommande åren. Nästa höst genomför vi även vår årligt återkommande övning *Archipelago Endeavor* tillsammans med USMC. Och självklart blir det en massa andra saker också. Så en sak är säker, vi kommer inte att vara sysslolösa under 2023.

Utöver förbandsproduktion så kommer vi under 2023 att fortsätta omdaningen av Haninge garnison till en marin militärbas. Militärbasen ska kunna verka i alla konfliktnivåer och dess uppgifter är bland annat mobiliseringsledning, logistikförsörjning, utbildning och bevakning. Militärbasen är en DUC till marinchefen. Den ska kunna ha områdesansvar och vara högre chef till basbataljonen. En mycket kraftig förenkling skulle kunna vara MKO *”light”*. Att gå från den förvaltningsstyrda, fredsrationella organisationen som Amf 1 och garnisonen är idag till ett krigsförband är inte helt enkelt. Men vi tar steg för steg.

För oss som har varit med ett tag och då kanske framförallt under neddragningen av Försvarsmakten, så är det en otroligt stimulerande och spännande tid vi går till mötes. Det är NATO, 2% av BNP, nya förband, ökad efterfrågan av personal, ny infrastruktur, ny materiel, m m, m m. Även om växtvärk också gör ont och uppgifter och resurser inte taktar så är jag glad att få uppleva detta. Men vi behöver bli flera, både officerare, civila och reservofficerare, så uppmana er omgivning att söka sig till Amf 1 oavsett om det handlar om anställning, reservofficerstjänst, värnplikt eller kanske en återanställning.

Som en avslutning vill jag säga att jag är väldigt nöjd med vad vi har åstadkommit under det händelserika 2022. Vi lever enligt vårt motto *Semper Opus Solve – löser alltid uppgift.* Jag ser med tillförsikt och ödmjukhet fram emot 2023. Det kommer att bli ett påfrestande men väldigt intressant år. Och med det önskar jag er alla en riktigt trevlig jul.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

ÖVNING TORLEIF

AV: FJ NIKLAS WISTEDT / Stabschef / Utbildningsbataljonen

Under vecka 43 genomförde *Utbildningsbataljonen* vid Amf 1 den årliga övningen *Torleif*. Döpt efter amfibiekårens beskyddare är det en övning som markerar övergången från den grundläggande militära utbildningen (GMU) till fortsatt soldat-, och befattningsutbildning.

Under övning *Torleif* återvänder vi till historisk mark, och de värnpliktiga får stifta bekantskap med Rindö och Myttinge. Ytterligare en ny bekantskap för de värnpliktiga är *kapten emeritus Anders Joninger* som med sedvanlig glöd och engagemang visar och berättar om kustartilleriets och amfibiekårens historia.

Grundstenen i övning *Torleif* är den utbildningskontroll som ger oss kvitto på resultatet av soldaternas inledande utbildning. De grundläggande soldatkunskaperna prövas och resultatet utvärderas noggrant av befälet. Utöver utbildningskontrollen genomförs också överlevnadsutbildning. Sammantaget kan nog övningen, åtminstone bitvis, uppfattas vara av strapatsliknande karaktär. Hårt arbete belönas dock med efterlängtad belöning, och övning *Torleif* avslutas sedvanligt med storslagen baskerceremoni och soldaterinran.

För de trötta men stolta värnpliktiga väntar nu en intensiv period med stridsutbildning med skarp ammunition, och sedan befattningsutbildning där grunden läggs för den framtida huvudtjänsten.

HÄNT VID FÖRBANDET

BILD 1, 11, 12
Värnpliktiga soldater i samband med olika utbildningsmoment under övning Torleif. En prövande övning med mäktig avslutning - den gröna baskern.
Foto: Ditte Boysen Ruge/Försvarsmakten

BILD 2, 5, 13
Bilder från soldaterinran och baskerceremonin för de värnpliktiga soldaterna i slutet av övning Torleif. En riktig milstolpe i utbildning som nu närmar sig nästa fas. Befattningsutbildningar.
Foto: Ditte Boysen Ruge/Försvarsmakten

BILD 3, 6, 7
Bilder från besök av generallöjtnant David Furness, USMC, vars mål var att skapa sig en bild av Amf 1 historiska, nutida och framtida förmågor.
Foto: Maja Hansson/Försvarsmakten

BILD 4, 10
Bilder från en bataljonsövning som genomfördes tidigare i höstas med stora delar av förbandet.
Foto: Ditte Boysen Ruge/Försvarsmakten

BILD 8, 9
Kårens födelsedag firades den 26 oktober på Berga med foodtrucks och stand-up comedy. Det hela inleddes med regementsuppställning och tal av stf C Amf 1 och vår regementspastor. Därefter insittning i exercishallen för utspisning av hamburgare genom food-trucks. Subaltern-corpset stod för dryck. Fredrik Andersson underhöll med lite stand-up comedy.
Foto: Ditte Boysen Ruge/Försvarsmakten

Foto: Ditte Boysen Ruge/Försvarsmakten

AMF1 INTRODUKTIONSRESA

AV: TERESIA SANDBERG, PHILIP LUNDELL, KARL GUSTAV GÉRNYI, PIERRE OLOFSSON, CARL WESTERLUND, OSCAR RYDSTRÖM, JONAS ULLMAN, VIKTOR GRANBERG, TIM LINDHOLM

Stockholms amfibieregementet och Vapenbröderna anordnade en introduktionsresa för oss nyexaminerade taktiska och specialistofficerare och under två dagar fick vi ta del av den historia som präglar Kustartilleriets, och senare Amfibiekårens, utveckling.

Resan inleddes med framryckning till Arholma batteri och Arholma välkomnade oss med kraftiga vindar och tung nederbörd i sidled. Sedvanligt välkomstväder med andra ord. Under ledning av *Vapenbrödernas Staffan Vestin* och *Kustjägarveteranernas Olle Neckman* tog vi oss därefter in i Arholma batteri och dök ner i ett stycke marinens historia. Dagen efter transporterade vi oss från Arholma till Vaxholms kastell. Där möttes vi upp av *Anders Joninger* som tog oss på en guidad tur. Turen avrundades med en kransnedläggning för våra stupade kamrater och vi fick ytterligare en påminnelse i innebörden och allvaret som medföljer det yrket vi valt.

Sammantaget kan vi konstatera att mycket har hänt i utvecklingen, både tekniskt och taktiskt, sedan marinens födelse och även sedan Kustartilleriets pjäser sköt sina sista skott för 20 år sedan. Gemensamt är dock att vi ständigt fått möta säkerhetspolitiska och tekniska hot och Kustartilleriet har fått ändra sin förbandsstruktur gång på gång i syfte att alltid vara redo att möta dessa hot. Taktikanpassning har varit en nyckel och vi kommer även framledes behöva ligga ett steg före för att möta nutida och framtida hot. Många frågor återkommer även i historien. Skall huvudfokus ligga på ett rörligt kustartilleri med minor och robotar eller ett manöverförband med fokus på skyttestrid och sjömålsbekämpning? Frågorna är inte på något sätt nya men det som tidigare varit aktuellt kan nu vara obsoleta i värsta fall. Tills den dagen vi får anledning att utreda frågan på nytt.

Förhoppningsvis slipper vi i vart fall återupprepa historian såsom vid byggandet av Vaxholms fästning, det vill säga att den hunnit bli omodern ett par gånger om innan den var färdig. Detta ska inte på något vis hindra oss att moderniseras men vi behöver vara handlingskraftiga och öppna för de förändringar som sker.

En annan reflektion är att framtidens amfibiebataljoner ska kunna lösa uppgifter i hela konfliktskalan. Från fred till krig. De olika skedena ställer olika krav och vi behöver ständigt ha en god beredskap och uthållighet samtidigt som vi är rustade för kris och krig.

Det har varit en ynnest att få ta del av den samlade kompetensen hos alla de som varit med på introduktionsresan. Vi har inte bara kunnat diskutera historiska beslut utifrån ett taktiskt och strategiskt perspektiv utan även fått möjlighet att diskutera tidlösa frågor såsom pedagogik, ledarskap och moraliska dilemman. Sådana tillfällen är både ovanliga och värdefulla. Få andra yrken och förband kan erbjuda en sådan generationsöverskridande sammanhållning och vi är ytterst tacksamma för möjligheten. Trots våra nästan 200 års tjänstgöringstid tillsammans i Försvarsmakten kan vi konstatera att vi fortfarande är nya på jobbet. Vi glömmer dock aldrig att kompetensen finns inom kåren och hos Vapenbröderna.

AMERIKANSKA MARINKÅREN SAMÖVAR MED SVENSKA AMFIBIESOLDATER

Övningen Archipelago Endeavor 22 är i full gång där 120 amerikanska marinkårssoldater övar med ett hundratal amfibiesoldater från Stockholms amfibieregemente. I år är det fjärde gången övningen genomförs.

Samarbetet ger unika möjligheter att utbyta erfarenheter mellan de amerikanska och svenska enheterna. Övningar som denna stärker relationerna, ger kunskap om varandras förmågor och respektive lands materiel.

SKÄRGÅRDSMILJÖN UTMANAR

Det är inte en slump att övningen utförs i Stockholms skärgård. Skärgården här är unik med sina många öar, jämfört med de platser och miljöer de amerikanska marinkårssoldaterna är vana att arbeta i. Därför är det en värdefull plats för att öva ihop. Vilket i förlängningen också kommer bidra till ökad effekt för försvaret av Sverige.

– I år ligger fokus på att öva funktioner istället för att som tidigare år öva manövrering med skyttekompani tillsammans. Det vill säga att övningen innehåller fler täter än tidigare års övningar, säger *kapten Anton Söder,* planeringsofficerare vid Stockholms amfibieregemente.

FÖRSTA VECKAN AVKLARAD

Totalt är amerikanarna här under tre veckor. Under första veckan var det fokus på att lära känna varandra, vapensystemen och stridsteknikerna. Utöver det fick de amerikanska kollegorna genomföra utbildningen *”kvalificerad passagerare”* i vattenhallen, för att få åka med i den svenska stridsbåt 90. Nu kliver övningen in i andra veckan och det är dags att ta steget ut i skärgården.

– Vi kommer samöva funktioner som till exempel prickskytte, hantera och röja oexploderad ammunition, dykeri och spaningstjänst, säger *Anton Söder*.

Övningen är en del av den avsiktsförklaring som tecknades mellan Sverige och USA på politisk nivå 2016.

Archipelago Endeavor, AE

Övningen är en del av den avsiktsförklaring som tecknades mellan Sverige och USA på politisk nivå 2016. Den bilaterala övningen mellan Amf 1 och USMC (United States Marine Corps) syftar till att utbyta kunskaper och erfarenheter inom flera dimensioner. Övningen, som genomförs i Stockholms skärgård, pågår under ca tre veckors tid. Det tränas och övas på en mängd olika moment som kan relateras till amfibiestrid, t.ex. användning av stridsbåten i strid, prickskytte, dykning, grundläggande soldatkunskaper och materialhantering.
Vid årets övningen medverka ca 250 soldater och det var fjärde gången den genomfördes.

BILD 1
Under övningens första vecka övade svenska och amerikanska soldater bland annat ytsim tillsammans. Soldaterna kastade sig utan tvekan från en stridsbåt 90 ut i det mörka och inte särskilt varma vattnet för att simma, tills de blev upphämtade av stridsbåten och hjälpte varandra ombord igen.
Foto: Ditte Boysen Ruge/Försvarsmakten

INTERVJU MED STÄLLFÖRETRÄDANDE MARINCHEFEN

Den första september i år tillträdde *brigadgeneral Patrik Gardesten* sin nya tjänst som ställföreträdande marinchef. En tjänst där han nu, tillsammans med marinchefen, ska leda Marinen in i framtiden. I intervjun nedan kan du bland annat läsa mer om hur han ser på framtiden, vad som väntar under kommande år och vilka förändringar ett inträde i NATO kommer medföra för Marinen och dess personal.

Låt oss dock börja med en lite enklare fråga. Hur känns det att vara tillbaka i Marinen igen?

– Självklart känner jag mig verkligen hedrad och det var med ett stort mått av ödmjukhet som jag anmälde mig för marinchefen tidigare i år. Det känns fantastiskt stimulerande och intressant att i dessa tider få vara med och bygga en större och starkare, samt mer kompetent och relevant marin för den tid vi lever i, säger *Gardesten*.

Hur ser dina förväntningar ut? Vilken del av jobbet ser du nu mest fram emot att få sätta dig in i och ta dig an?

– Mina förväntningar är enorma, både på mig själv och mina medarbetare. Som många läsare säkert vet är jag ganska otålig av mig och jag kan knappt lägga band på min entusiasm och iver att få verkställa. Jag vill se resultat här och nu utifrån den osäkra omvärld vi har att förhålla oss till, men självklart också vara med och initiera mer långsiktiga förändringar som bär mot framtiden.

– Det jag ser mest fram emot är att få arbeta med är det vi kallar försvarsmaktsplanering. Att få vara med och arbeta med att utveckla framtidens marin som nu ska bli både större och vassare med utökad förmåga att verka i såväl en nationell som internationell kontext där ett kommande medlemskap i NATO förstås utgör ett nytt fundament.

Apropå NATO. Vad kommer ett medlemskap i alliansen att innebära för Marinen? Hur kommer soldaterna och sjömännen att märka av detta i sin vardag tror du?

– Den största förändringen tror jag kommer vara av kulturell karaktär. I framtiden kommer vi bygga vår säkerhet tillsammans med andra. Det innebär att vi inte kommer bestämma själva, utan som en del i ett lag. Något som kommer att märkas i hur vi planerar och genomför vårt försvar, men också i vår förmågeutveckling som åtminstone till del dessutom kommer att påverkas av NATO:s behov.

– För personalen kommer karriären präglas av att allt vi gör, såväl hemma som borta, har en internationell kontext. På sikt kommer huvuddelen av oss i våra Cv:n ha en lång rad tjänstgöringsperioder i NATO:s olika ledningsstrukturer och stående förband. Stridsparskamraten kommer inte nödvändigtvis längre vara svensk, utan kommer lika väl kunna vara någon från ett av de andra snart 32 länder som igår i alliansen. Att strida för försvaret av Estlands, Lettlands eller Polens territorium kommer vara precis lika viktigt som vårt eget. Vi blir med andra ord en resurs för NATO. En del i NATO:s personalkollektiv och där kommer vår personal behöva acceptera att en tjänstgöring i Försvarsmakten också innebär att ofta utföra sitt jobb långt bort från sitt hem.

Vilka blir de stora fördelarna med ett NATO-medlemskap för er ur ett marint perspektiv skulle du säga?

– Den svenska marinen har under många år bedrivit verksamhet tillsammans med internationella aktörer, så ur det perspektivet känner vi oss redan idag relativt integrerade i NATO vad gäller metoder, strukturer och ledning. Den stora fördelen för oss i Sverige är att vi kompletteras, både vad gäller förmågor för marin krigföring och uthållighet. Detta eftersom NATO:s stora numerär och kompletta förmågebredd vida överstiger det vi kan utveckla och vidmakthålla på egen hand.

– Men sen är det också viktigt att poängtera att NATO också blir starkare med Sverige och den svenska marinen i alliansen. Vi har, även sett ur ett NATO-perspektiv, en unik förmåga att verka och lösa uppgifter i den operationsmiljö som våra kringliggande vatten erbjuder.

Och hur ser det ut om man tittar på utmaningarna med ett NATO-medlemskap då? Vad kommer dessa att bestå av för marinen tror du?

– För att få måste man ge. Det är förmodligen det bästa sättet att beskriva konsekvensen av vårt framtida medlemskap. Ju mer vi ställer upp och bidrar till alliansens samtliga uppgifter, desto mer kommer vi också att få tillbaka i skyddet av svenska intressen och vårt territorium.

Försvarsmakten fick ju faktiskt i uppdrag att tillväxa och stärka sina förmågor redan innan ett NATO-medlemskap blev aktuellt. Vad kan du säga om marinens utveckling och inriktning i övrigt? Vad väntar marinen under kommande år?

– Oj, det är en stor fråga som egentligen kräver en separat sittning för att rättvisande kunna svara på, men ska jag ändå försöka mig på ett kort svar vill jag inleda med att understryka att vi redan i nuvarande försvarsbeslut har ett antal leveranser att leva upp till.

– Ett exempel är det nya marina logistikkonceptet med våra basbataljoner. Ett annat är utvecklingen av två amfibiebataljoner med ökad sjörörlighet, eget luftförsvar och relativt idag en betydligt bättre förmåga till strid mot sjömål. Sen har vi luftvärnsförmågan på våra korvetter, utvecklingen av ett nytt ytstridsfartyg och leverans av ny ubåt. Allt detta kräver i sin tur också en förändrad personalförsörjning, såväl kvantitativt som kvalitativt. Det kommer kräva en förbättrad ledningskapacitet, vilket innebär förändrade ledningsmetoder och ledningsstrukturer.

– Detta är bara några exempel på kommande tillväxt och utveckling där jag i min roll som ställföreträdande Marinchef verkligen kommer att bidra.

Vilka förmågor skulle du säga står i fokus för framtiden?

– I dessa dagar kan man inte undvika att peka på det som populärt kallas för *”Seabed Warfare”*. Sprängningarna av Nordstream ett och två i närheten av Sverige och dess konsekvenser är ett tydligt exempel på hur vital vår marina infrastruktur är för vårt leverne, samt hur känsligt det är för regional stabilitet och säkerhet om denna infrastruktur påverkas. Likaså är förmågan att kunna verka med obemannade farkoster i vårt operationsområdes alla dimensioner något vi behöver utveckla.

– På kort sikt är dock förmågan att vara en del av NATO:s integrerade luft- och missilförsvaret aktuellt och där behöver vi så fort som möjligt utveckla vår förmåga att *”jacka in”* i systemet. Sen är det också viktigt att nämna logistik och ledningsförmågan. Fungerar inte detta är alla andra satsningar förgäves. Vår framtida marin måste vara väl balanserad mellan verkansförband, stöd och ledning. Då får vi maximalt resultat för varje satsad skattekrona.

Finns det några förmågor som har aktualiserats och blivit viktigare att utveckla i närtid som ett resultat av kriget i Ukraina?

– Det pågår ett strukturerat arbete inom Försvarsmakten att utvärdera och dra lärdomar av Rysslands angreppskrig mot Ukraina, vilket så småningom kommer göra oss bättre rustade för framtiden. Men självklart ser och drar vi en mängd slutsatser redan nu. Exempelvis behovet av att inte bli tagna med överraskning för att motståndaren inte handlar rationellt. Att kunna skydda egna förband och plattformar mot långräckviddig bekämpning och att inneha förmågan att kunna skydda sig mot olika typer av signalspaning för att undvika att bli identifierade och lokaliserade.

– Utöver det ser vi också att grymheten på slagfältet fortfarande finns kvar och att vi inte får förleda oss i tanken på att framtidens väpnade konflikter till sin huvuddel kommer utspela sig i cyberarenan. Tvärtom måste vi fortsatt ha förmåga och vara beredda att vinna över vår fiende, om så krävs med endast en spade som vapen eller våra bara händer. Det finns inga alternativ till seger.

Som avslutning då. Vad tror du kommer vara nyckeln till framgång i utvecklingen av marinen under kommande år?

– Jag tror att vår förmåga att attrahera, rekrytera, behålla och utveckla vår personal kommer vara nyckeln till framgång. Utan tillräckligt många, tillräckligt duktiga och tillräckligt hängivna medarbetare kommer vi inte att nå så långt som vi nu har möjlighet att göra och som vi faktiskt behövs för att möta det allvarliga säkerhetspolitiska läge.

Foto: Victor Persson/Försvarsmakten

NU STÄRKS MARINENS LOGISTIKFÖRMÅGA!

Behovet av en stark och robust logistikförsörjning som uthålligt fungerar i olika konfliktnivåer är och förblir en avgörande förutsättning för att kunna möta de krav som ställs på vår nationella försvarsförmåga. Det är därför naturligt att under den tillväxtfas Försvarsmakten befinner sig i också tillgodose marinens behov av att stärka de resurser som trovärdigt, enkelt och robust ska logistikförsörja marinens förband på stridsfältsnivå.

Därför utvecklas marina basbataljoner, en ny förbandstyp där två maringemensamma krigsförband etableras. Ett i Karlskrona (1.mbasbat) och ett i Stockholm (2.mbasbat) vars produktionsansvar vilar på cheferna för Marinbasen och Amf1. De två marina basbataljonerna bidrar till att marinens bastjänstförmåga ökar och vid en jämförelse med dagens organisation blir den minst dubbelt så stor. En förändring som både är efterlängtad och nödvändig.

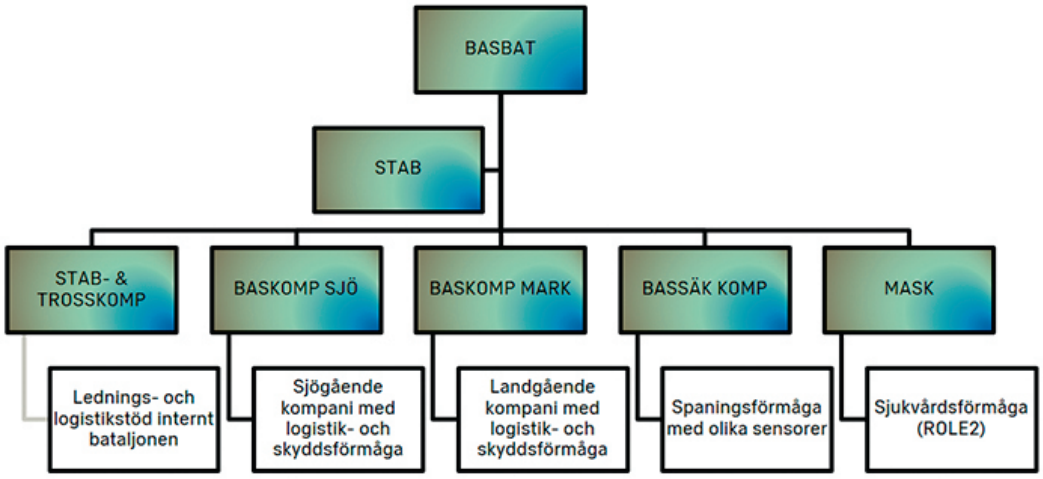
Organisation och förmåga

En marin basbataljon består av cirka 710 personer och indelas i en bataljonsstab, ett stabs-/trosskompani för den interna uthålligheten, två baskompanier, ett bassäkerhetskompani samt ett sjukvårdskompani. Tre av kompanierna har till uppgift att leverera logistikstöd till marinens olika verkansdelar. Baskompanierna med en förmåga att logistikförsörja både på land och till sjöss och sjukvårdskompaniet som utgör länken mellan de stridande enheterna och de operativa sjukvårdsresurserna. Bassäkerhetskompaniet, med både markstrids- och spaningsförmåga, ska bidra till bataljonens lägesbild och säkra områden inför logistikförsörjningar. Basbataljonerna ska med förmågan till eget skydd verka där de bäst behövs och leverera logistikstöd såsom teknisk tjänst, förnödenhetsförsörjning, sjukvård och transporttjänst. Med andra ord det som ryms inom begreppet marin bastjänst.

Arbetet med att utveckla förbandens förmågor kommer inledningsvis att genomföras med befintlig arvmateriel och bemannas av befintlig personal från samtliga marina förband, i syfte att med beprövad kunskap och tidigare erfarenhet tillgodose ubåtsvapnets, sjöstridsförbandens och amfibiekårens logistikbehov.

– Det är viktigt att komma ihåg att övergången från nuvarande organisation till den nya ska, i oktober 2023, ske sömlöst. Vi i Marinen ska fortsatt kunna lösa våra skarpa uppgifter, säger David Saflind, som leder marinens etableringsarbete.

Succesivt ska förmågorna utvecklas och arvmaterielen bytas ut mot nya fordon, containrar, ledningssystem

och fartyg. Exempelvis är trängfartyg ett av de många system som nu anskaffas. Med en generell logistikförmåga med möjligheter till transporter och förnödenhetsförsörjning ska trängfartygen kunna lastas med specifika förmågor vilka är helt beroende på den specifika uppgiften och marinchefens prioriteringar.

Till stor del kommer bataljonerna att bemannas med kontinuerligt anställda officerare, sjömän och soldater. Dessa kommer att hantera marinens dagliga behov av logistikstöd men även stödja produktionen av värnpliktiga som ska ingå i bataljonerna. Bataljonernas första värnpliktsomgång om cirka 200 soldater och sjömän rycker in och utbildas i Karlskrona och på Berga redan under sensommaren 2023. Full förmågebredd förväntas nås mellan 2025–2027.

Såväl anskaffning som tillförsel av ny materiel har redan påbörjats och bataljonerna ska vardera, senast 2030, förfoga över ett hundratal fordon, en handfull trängfartyg, något bunkerfartyg och ett antal stridsbåtar vilket kommer innebära en större logistisk kapacitet och en högre marin operativ effekt. Detta innebär att även ledning marin logistik påverkas där målsättningen är att samma metod ska råda oavsett normalläge, säkerhetspolitisk kris eller väpnat angrepp. Enkelhet är ledordet – en väg in!

Chef för 2.marina basbataljon på Amf1

Den 1 oktober 2023 tillträder jag, *Övlt Thomas Fors,* som *chef för 2. marina basbataljon* på Berga.

Att bygga ett nytt maringemensamt krigsförband kräver en maringemensam ansträngning. Den största utmaningen ligger vid personalförsörjningen. Inledningsvis behöver vi hitta de medarbetare som med initiativkraft och stort engagemang driver bataljonens etablering och förmågeutveckling. Etableringen kommer innebära ett nära samarbete mellan marinens olika förbandtyper där respektive bidrag i form av resurser och personal skapar de förutsättningar och kompetensdjup som krävs för att bygga en förmåga som inkluderar både land och sjögående enheter.

Med personal från olika förbandsbakgrunder kommer vi också se en blandning av olika förbandskulturer. Dessa behöver, i respekt för varandra, smältas samman och tillsammans skapa något nytt. Samtidigt kommer förbandet bidra till att överbrygga mellan marinens övriga förband vilket jag ser som nödvändigt då det kommer krävas en högre grad av personalrörlighet för att säkerställa den framtida personalförsörjningen.

Logistik är understöd, understöd måste alltid prioriteras och understöd kan inte verka överallt samtidigt. Med två bataljoner kommer det finnas mer logistik till fler. De marina basbataljonerna har fler inneboende resurser och kan på ett bättre och mer trovärdigt sätt genomföra bastjänst i jämförelse med dagens organisation. Det innebär att marinens krigsförband ges bättre möjligheter till understöd vid rätt tid, rätt plats och med rätt förutsättningar.

Foto: Melina Westerberg/Försvarsmakten

Foto: Melina Westerberg/Försvarsmakten

Foto: Jimmy Croona/Försvarsmakten

SVERIGES SISTA FN-OPERATION I MALI GENOMFÖRD

I mitten av november genomförde den svenska Malistyrkan sin sista operation inom ramen för Försvarsmaktens bidrag till FN-insatsen i Mali som pågått sedan 2014.

Operationen var riktad söderut från Gao och gick ner mot tregränsområdet där Malis, Burkina Fasos och Nigers gränser möts. Ett område där både kriminella och terrorgrupper har stor kontroll.

– Målet med den sista operationen var att skydda lokalbefolkningen, öka förståelsen för säkerhetssituationen i operationsområdet och samtidigt störa terrorgrupperna. Det har vi gjort genom att befinna oss i områden som vi vet att terrorgrupperna befinner sig i, på så sätt begränsar vi deras handlings- och rörelsefrihet, säger *kontingentschefen Christofer Lennings* och fortsätter:

– Utöver det har vi möjliggjort för FN:s civila delar att ta sig ut och prata med lokalbefolkningen i dessa utsatta områden. Då kan de skapa djupare förståelse för säkerhetsläget och vilken slags hjälp som behövs i byarna.

I samband med att den sista operationen avslutades besökte MINUSMA:s högsta militära befälhavare, *generallöjtnant Cornelis Johannes Matthijssen,* den svenska Malistyrkan. *Force Commander Matthijssen* tog tillfället att uttrycka sitt stora tack inför hela kontingenten och samtidigt tilldela den 16:e Malistyrkan sitt särskilda erkännande i form av ett *Force Commander's Commendation Letter.* Ett erkännande endast ett fåtal förband får.

I sitt tal tryckte *generallöjtnanten* på hur komplex situationen är i Mali.

Att insatsen vi genomför är mer *'counter-insurgency peacekeeping'* än en traditionell FN-insats för att övervaka eldupphör, hjälpa parter nå fredsavtal och upprätthålla freden efter en konflikt. Han beskriver den svenska styrkan som mycket robust, flexibel och proaktiv i sitt lösande av uppgifter.

Förbandet Mali 16 är den sista styrkan som gör en full operativ insats i Mali. I december efterträds de av *Mali 17* som åker ner för att avveckla Försvarsmaktens och Sveriges nioåriga insats i Mali.

B PP Sverige, Port Payé

Tommy Aasa
Ekoxevägen 9, 18438 Åkersberga

VAPENBRÖDERNA

Kamratföreningen Vapenbröderna är Stockholms amfibieregementes kamratförening. Föreningen ger ut tidningen Borg-Skum fyra gånger per år. Mer information om föreningen finns på vår hemsida
www.vapenbroderna.se

Följ oss även på facebook och Instagram
vapenbroderna1899@gmail.com

Föreningens adress och tel:
Tommy Aasa
Ekoxevägen 9, 18438 Åkersberga
Tel: 076 164 29 19

Skattmästarens adress och tfn:
Marie Wall
Klippgatan 16C Lgh 1605 · 171 47 Solna
Mobil 070 886 50 25
evmavi03@gmail.com

Årsavgift:
200 kr
Familjemedlem 100 kr

Bankgiro:
473-0537

Swish:
12 34 35 29 28

STYRELSE

Ordförande:
Hans Granlund

1. vice ordförande/tillika klubbmästare:
Staffan Vestin

2. vice ordförande
Örjan Möller

Veteran- och anhörigsamordnare:
Staffan Vestin

Övriga styrelseledamöter:
Tommy Aasa, Marie Wall, Carl von Gerber, Lars Inge Pettersson, Per Brännhammar, Magnus de Jong, Leif Eriksson, Patrik Holmlin, Sven-Åke Wikström, Hans-Jochen Seifert, Jan Fredriksson, Victor Persson

Suppleanter:
Peter Thomelius, Peter Brynger

Revisorer:
Håkan Söderlind, Rickard Askstedt

Revisorssuppleant:
Christer Sandström

Vapenbrödernas Valberedning:
Göran Mattson, Anders Boman, Fredrich Sperling

REDAKTION

Redaktör tillika ansvarig utgivare:
Victor Persson
Mobil 0708 66 73 00

Redaktionsmedlem:
Carl von Gerber
Mobil 073 181 48 87
red@vapenbroderna.se

Utgivning:
Fyra nummer per år

Layout:
ANV Grafiska AB
Mobil 070 781 86 04
gunilla@anv.se

Tryckeri:
Tryckeri AB Orion

Scanna QR-koden för ansökan om medlemskap

Adressändring meddelas skattmästaren